

„ Jak zpívá Michal Tučný – celý život jsem dělal těmto rukama, který byly špinavý, protože jsem dělal malíře-natěrače, ale svědomí mám čistý, nikdy jsem nikomu neublížil.“

Arnošt Bechr

Pan Arnošt Bechr, malíř, kreslíř, sběratel, tramp a milovník přírody, se narodil 27. června 1952 ve Svitavách. Pocházel z dělnické rodiny, a když vzpomíná na svoje dětství, popisuje je jako krásné, bezstarostné, plné her s dětmi na sídlišti. Vyrůstal v době komunismu, ale během mládí neměl pocit, že by ho to výrazně poznamenávalo. Například v osudném srpnu 1968 sice vnímal, že se mění celospolečenské poměry, ale výrazně ho to dle jeho slov nezasáhlo.

Léta plynula a v roce 1971 nastoupil pan Arnošt do učňovského střediska v Hustopečích na jižní Moravě na obor malíř-natěrač. Po zahájení studia musel i s ostatními studenty vstoupit do SSM, tedy do Socialistického svazu mládeže. Smyslem této organizace bylo cenzurovat názory mladých studujících lidí, včas potlačovat svobodu názorů a posilovat v mladých lidech vědomí mocenského, neměnného postavení KSČ. Během studií bydlel na internátu, poznal nové přátele, na které vzpomíná dodnes.

Následovala povinná základní vojenská služba, která se panu Arnoštovi kvůli nemoci protáhla na neuvěřitelných pět let. Poté se pokoušel dostat na vysokou školu uměleckou, kam se ale bohužel nedostal. Začal tedy pracovat jako malíř-natěrač, kdy maloval například koupelny, později veřejné budovy, například školy a školky.

Dobu normalizace prožíval po své svém. Svůj volný čas chtěl trávit i jinak než recitacemi básní a nošením praporů – jeho únikem se stala kresba a hlavně útky do přírody. Arnošt se stal „Spýtou“ a čas trávil na osadách, v lese, na potlachách, s ostatními kamarády trampy.

Nebyly to vždy šťastné chvíle, nastaly i časy těžší, kdy měl pan Arnošt potyčky s příslušníky Veřejné bezpečnosti, protože spousta věcí byla zakázána a cenzurována. Vzpomínky možná zblednou, ale ty silné zůstanou napořád. Jedna z takových vzpomínek je z doby, kdy pan Arnošt už žil v Ráječku. Tehdy začal malovat vtipy na ochranu životního prostředí, a protože v Československu nebyla žádná skupina právě na ochranu životního prostředí (existovala sice Národní fronta, v rámci které fungoval například Český svaz žen, Svaz požární ochrany apod.), tak v této obci, kde mimochodem žije dodnes, založil Svaz ochrany přírody a krajiny, v rámci kterého se každý měsíc muselo chodit na schůze a vyvíjet nějaká aktivity – tak třeba s ostatními čistil místní potok apod. Díky jedné kresbě s touto tematikou se dostal na výstavu do Brna, kde za odměnu získal VIP vstupenku na festival svojšický Slunovrat, který pro něho byl opravdu zážitkem na celý život.

V posledních pár letech, ve svém důchodovém věku, se pan Bechr věnoval a věnuje více aktivitám, než za celý svůj dosavadní život – tedy, co se umělecké tvorby týče. Kdysi byla jeho vášní malba krajiny, lesů a obecně krás přírody, teď ho více baví portréty známých osobností, kterým pak obraz věnuje – díky tomu měl možnost se setkat například s Ivanem Mládkem, Pokáčem, Michaelou Kuklovou aj. Každý umělec, ač sám se za něj nepovažuje, hledá inspiraci – on tu svoji hledá především mezi lidmi. Různé historiky a situace mistrně přetváří do humorné formy. Pokud jde o zmíněný smysl pro humor, Pan Arnošt má ten svůj velmi osobitý – to už řadu let dokazuje prostřednictvím tvorby kreslených vtípů, které se dokonce uchytily v různých časopisech – například dříve v Trnky Brnky, nyní v Tapírovi. Počet těchto kreslených vtípů je neuvěřitelný – je jich asi 5 500–6 500.

Kresbou však zájmy pana Bechra nekončí. Je to muž mnoha talentů – mj. je i „hledačem pokladů“. Zajímá se o historii, a tak se pomocí detektoru kovu vydává hledat, co zde jiní kdysi zanechali. Spolupracuje s muzei v Brně, Boskovicích, Blansku i Jevíčku, kterým dané nálezy odkazuje. Je také sběratelem – kdysi sbíral brouky a motýly, ale od toho raději upustil, kvůli

poškození hmyzu při výstavě a jeho ochraně v přírodě, nyní sbírá různé mince, náprstky, odznaky a další drobnosti. Také rád pěstuje chilli papričky a bylinky. Mj. je tak spoluautorem publikace Pověsti z Blanska a Moravského krasu, které neobohatil nejen svými kresbami, ale také svými autorskými pověstmi z Ráječka.

Člověk má snít a pořád si něco přát“

Lišková Michaela, SŠ TEGA